

cuvînt că au aici proprietățile lor. Spre deosebire însă de ceea ce se petrecuse mai înainte, la această dată conducerea orașului nu-i mai acceptă cu ușurință și sînt nevoiți să apeleze la București. De pildă, în martie 1837, judecătoria Buzău cere magistratului să cerceteze dacă 11 familii de bulgari de pe trei moșii particulare din satele Cîndeștii de Sus și de Jos, care ceruseră Departamentului dinlăuntru aprobarea să se strămute în oraș, au într-adevăr, așa cum pretindeau, vechi proprietăți aici ¹. De asemenea, cererile a 5 familii de coloniști de pe moșia Frasenu și a altor 8 de pe moșia Bănceanca — ambele ale episcopiei — cu același obiect, urmează aceeași cale ².

Pe de altă parte, rețin atenția unele aspecte economico-sociale, urmărite cu ocazia cercetării situației petiționarilor. Se cerea, bunăoară, să se verifice proprietățile pe care susțin că le au în oraș sau împrejurul orașului (case, locuri), suprafețele, de cînd și de unde li se trag, cu ce pot dovedi dreptul de proprietate și cine le-a avut în posesiune pe timpul absenței lor din oraș ³. La toate aceste puncte răspundea obștea mahalalei respective, sub iscălituri proprii ⁴. Chiar și cererile individuale sînt supuse aceluiași minuțioasă examinare ⁵, făcute în scopul vizibil de a micșora cît mai mult numărul celor ce țineau să obțină terenuri în oraș fără să plătească.

Că acesta a fost motivul stabilirii acelor măsuri restrictive de care am amintit mai sus ne este arătat de faptul că, după 1838, cererile continuu crescînde ale coloniștilor fie pentru locuri de casă sau prăvălii în oraș ⁶, fie pentru grădini din moșia orașului sînt satisfăcute de municipalitate, însă numai cu plată sau, în cazul grădinilor, acceptînd condiția de embaticari ⁷. Astfel, li se parcelează și terenul dintre gîrla morilor și apa rîului, cu toată opoziția unor orașeni (măcelari, tăbăcari, jocari, morari), interesați în a menține o parte din el ca izlaz ⁸.

Ce dovedesc toate acestea? Că dezvoltarea social-economică a orașului intrase într-o nouă fază, în care nevoia de a-și crea venituri proprii în vederea satisfacerii cerințelor edilitare, impuse de noua societate capitalistă în formare, nu mai îngăduia acordarea de danii din mijloacele de producție ale orașului. Prezența coloniștilor bulgari, experimentați în grădinărit, a determinat extinderea acestei activități pe suprafețe întinse, nelucrate pînă atunci, ceea ce a asigurat « casei municipale venituri însemnate și de un caracter permanent », după cum subliniază însuși jurnalul municipalității orașului Buzău din 1855 ⁹.

Încheind acest capitol al așezării coloniștilor bulgari, menționăm cîtiva bulgari veniți dinspre Ploiești, mai ales după 1838, cînd coloniștii din Noul Sliven (Bereasca) s-au împrăștiat pretutindeni ¹⁰; alții vin mai tîrziu dinspre Brăila, cum au fost Dimitrofii, sau direct din Bulgaria (Vencovii).

¹ Arh. st. Buzău, *Primăria*, dos. 1/6/1836, f. 42.

² *Ibidem*, f. 52, respectiv 117.

³ *Ibidem*, f. 46 și 52.

⁴ *Ibidem*, f. 46 și 66.

⁵ *Ibidem*, f. 21, 23, 24, 26 și 61.

⁶ *Ibidem*, dos. 3/1841, f. 27, 84, 111, 114 și 115.

⁷ *Ibidem*, dos. 57/1846, f. 22, 24, 34, 42 și 53.

⁸ *Ibidem*, f. 46 și 53.

⁹ *Ibidem*, dos. 57/1846, f. 46 și 132.

¹⁰ Arh. st. Buc., *Judecătorești*, dos. 3 026/1838, f. 10 v. și 19, apud G. M. Petrescu - Sava, *Tîrguri și orașe între Buzău, Tîrgoviște și București*, ed. a 3-a, București, 1937, p. 68. În catagrafia din 1838, cîtiva coloniști bulgari din Buzău se arată că fuseseră trecuți ca birnici în orașul Ploiești. Pentru alte cîteva familii venite din Ploiești, vezi S. t. Roman ski, *op. cit.*, p. 497, 498 și 504.